ॐ

അഹോ രാജൻ നിരുദ്ധാസ്തേ കാലേന ഹൃദി യേ കൃതാ:
തത്പുത്രപൌത്രനപ്തൃണാം ഗോത്രാണി ചന ശൃൺമഹേ (9-3-32)
കാലോ*തf*ഭിയാതസ്ത്രിണവചതുര്യുഗവികൽപിത:
തദ്ഗച്ഛ ദേവദേവാംശോ ബലദേവോ മഹാബല: (9-1-33)

ശുകമുനി തുടർന്നു:
ശര്യാതി ചക്രവർത്തി വൈവസ്വതമനുവിൻെറ മറ്റൊരു പുത്രനാണ്. അദ്ദേഹത്തിന് അതിസുന്ദരിയായ ഒരു മകളുണ്ടായിരുന്നു. സുകന്യ. ഒരു ദിവസം രാജാവ് വനത്തിൽ പോയി. ച്യവനമഹർഷിയുടെ പർണ്ണശാലയ്ക്ക് സമീപം കുറച്ചുസമയം ചിലവഴിച്ചു. അവിടെ സുകന്യ ഒരു മൺപുറ്റുനുള്ളിൽ രണ്ടു തിളങ്ങുന്ന തുളകൾ കണ്ടു. ബാലസഹജമായ കുസൃതിയിൽ അവൾ ആ തുളകളിൽ ഒരു കാട്ടുമുള്ളെടുത്ത് കുത്തി. തുളയിൽനിന്ന് രക്തം പ്രവഹിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. ഉടനെതന്നെ രാജാവിൻെറ കൂട്ടത്തിലുള്ള എല്ലാവർക്കും മലമൂത്രതടസ്സവും തുടങ്ങി. ശര്യാതി സ്വയം ആത്മസാക്ഷാത്കാരം നേടിയ ആളായതു കൊണ്ട് അദ്ദേഹം ഉടനേ അന്വേഷിച്ചു. “ച്യവനമുനിയുടെ പർണ്ണശാലക്ക് ആരെങ്കിലും ക്ഷതമുണ്ടാക്കുകയുണ്ടായോ?” സ്വന്തം മകൾ കുറ്റമേറ്റു പറഞ്ഞു. കുട്ടിക്കളിക്കിടയിലെ കുസൃതിയാണെന്നു മനസ്സിലായ രാജാവ് ച്യവനമുനിയുടെ അരികിൽ ചെന്ന് ക്ഷമ യാചിച്ചു.

വയസ്സായ മുനി തനിക്ക് രാജകുമാരിയെ വിവാഹം ചെയ്താൽ കൊള്ളാമെന്ന് അറിയിച്ചു. രാജാവത് സമ്മതിക്കുകയും ചെയ്തു. കുമാരിയെ മുനിക്കുനൽകി രാജാവ് കൊട്ടാരത്തിലേയ്ക്കു മടങ്ങി. സുകന്യ ആത്മാർത്ഥയോടെ മുനിയെ പരിചരിച്ചു. മുനി ക്ഷിപ്രകോപിയായിരുന്നുവെങ്കിലും സുകന്യ അദ്ദേഹത്തിന് അനിഷ്ടമായതൊന്നും ചെയ്യാതെ സേവിച്ചു വന്നു.

ഒരു ദിവസം സ്വർഗ്ഗവൈദ്യന്മാരായ അശ്വീനികുമാരന്മാർ മുനിയെ സന്ദർശിച്ചു. മുനി അവരോട് തനിക്ക് യൗവ്വനം വീണ്ടെടുത്തു കൊടുക്കാനാവശ്യപ്പെട്ടു. അതിന് പ്രതിഫലമായി മുനി അവർക്ക് സോമം കുടിക്കാൻ നൽകാമെന്നേറ്റു. അശ്വീനികുമാരന്മാർക്ക് നിഷിദ്ധമായിട്ടുള്ളതത്രേ സോമം. അവർ മുനിയെ ഒരു പൊയ്കയിൽ കൊണ്ടുപോയി അദ്ദേഹത്തോട് മുങ്ങാൻ പറഞ്ഞു. പൊയ്കയിൽനിന്ന് മൂന്നു യുവ കോമളന്മാർ കയറി വന്നു. സുകന്യ ആകെ ചിന്താക്കുഴപ്പത്തിലായി. മൂവരും ഒരേ രൂപഭാവങ്ങളുള്ളവർ. സുകന്യ തൻെറ ഭർത്താവിനെ കാണിച്ചു തരണമേയെന്ന് അശ്വീനികുമാരന്മാരോട് പ്രാർത്ഥിച്ചു. അവളുടെ പാതിവ്രത്യത്തിലും ആത്മാർത്ഥതയിലും സംതൃപ്തരായ അവർ ച്യവനനെ കാണിച്ചു കൊടുത്തു.

താമസംവിനാ, ശര്യാതി ച്യവനൻെറ കുടിലിലെത്തി. മകൾ ഒരു യുവതരുണനുമായി ജീവിക്കുന്നതു കണ്ട് അഛൻ മകളെ ശാസിച്ചു. അവളുടെ ചാരിത്രശുദ്ധിയെ അപലപിച്ചു. എന്നാൽ കാര്യമറിഞ്ഞ് അദ്ദേഹം സന്തുഷ്ടനായി. രാജാവിൻെറ സഹായത്തോടെ മുനി സോമയാഗം നടത്തി. കുറച്ചു സോമരസം അശ്വീനീകുമാരന്മാർക്കും നൽകി. ഇതറിഞ്ഞ ഇന്ദ്രൻ കോപിഷ്ഠനായി മേഘാസ്ത്രമെടുത്തു കുലയ്ക്കാനാഞ്ഞു. എന്നാൽ ആ കൈ ക്ഷണത്തിൽ സ്തംഭിക്കപ്പെട്ടു. അന്നു മുതൽ അശ്വീനികുമാരന്മാർക്കും സോമരസം കിട്ടിത്തുടങ്ങി.

ഉത്താനബർഹി, ആനർതൻ, ഭൂരിസേനൻ എന്നിവർ ശര്യാതിയുടെ പുത്രന്മാർ. ആനർതൻെറ പുത്രൻ രേവതൻ. അദ്ദേഹത്തിന് നൂറ് പുത്രന്മാർ. അതിലൊരാളായ കകുദ്മിക്ക് രേവതിയെന്നാരു മകളുണ്ടായി. ഒരു ദിവസം അദ്ദേഹം മകളുമൊത്ത് ബ്രഹ്മലോകത്തു ചെന്നു. തൻെറ മകൾക്കനുരൂപനായ ഒരു വരനെ തേടിയാണവിടെ ചെന്നത്. അവിടെ ഒരു സംഗീതസദസ്സ് നടക്കുന്നതു കൊണ്ട് അതു കഴിഞ്ഞിട്ടേ ബ്രഹ്മദേവനെ സന്ധിക്കാൻ രാജാവിനു കഴിഞ്ഞുള്ളൂ. കണ്ടപ്പോൾ ബ്രഹ്മദേവൻ പറഞ്ഞു. “നിങ്ങൾ ഇവിടെ വരുമ്പോൾ ആരെയാണോ മനസ്സിൽ നിനച്ചിരുന്നത് അവരെല്ലാം, അവരുടെ മക്കളും, ചെറുമക്കളുമടക്കം മരിച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. നിങ്ങളിവിടെ ചിലവഴിച്ച നിമിഷങ്ങൾക്കുള്ളിൽ ഭൂമിയിൽ യുഗങ്ങൾ കടന്നു പോയിരിക്കുന്നു. തിരികെ പോയി കൃഷ്ണൻെറ ജ്യേഷ്ഠനായ ബലരാമന് അവളെ വിവാഹത്തിൽ നൽകുക.” രാജാവ് അങ്ങിനെ ചെയ്തു. വിവാഹത്തിന് ശേഷം അദ്ദേഹം ബദരികാശ്രമത്തിലേക്ക് പോയി.